

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

רובצ חילשל הלפתה תרזה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

חזרת התפלה לשליח צבור

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 יא עליזן גומל הסרים טובים ומנה הכל וזוכר חסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

(* ארץ מטה ורעשה. בסהר שלישי התגעשה. גריה חיתם נרעשה. הוד בשורה ותתעשה: הוד אפדנו נטה. ועל גבנו אותו הטה. זה סיני גאורת עטה. חידתו בעל אברה הועטה: טוהר צוף שלישי. ישראל הרגיל לפלשי. חן כתב שלישים שלשי. לעת געה בחדש השלישי:

Es wankte die Erde, sie dröhnte, sie erbehte am dritten der Monde, ein Zittern durchzückte zugleich das Leben ihrer Bewohner — o sie hatte die freundliche Gottheit geschaut, darob ergriff sie heiliger Schauer. Der Allmächtige beugte sein himmlisches Prachtzelt hernieder und spannte es aus über dem hügligten Berg; der Sinai war's, den Hoheit umfloss, noch schwebte die scharfsinnige Lehre auf einem Fittig wolkenverhüllt, bis jener drittgeborne Holde, Reine, den Weg zu ihrer Enthüllung gebahnt. Dem dreifach schriftlichen Werk (Thora) ward die Herrschaft geweiht, als der dritte der Monde den Zeitlauf begann.

קבל גורדי תמוד לגונני. פין באתי לגני:
 חן עזרי ומגני. במגנו לגונני:

Der Allgütige hatte ein sicherndes Loos zu meinem Schutze bestimmt; er verhieß es — und ich trat ein in mein Paradies,

ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מהיה מתים אתה רב דהושיע:

(* In vielen Kahlut wird am zweiten Tag vom ersten Tag gesagt.

קרובות ליום שני של שבעות

o mein Heil! mein Schild!
das schirmend mich umgibt!
Gebenedeiet seiest du, Ewiger!
du Schild Abraham's!

Vom Berge aus
rief er eilends in seine hei-
lige Wohnung den De-
muthsvollen, der die sieben-
fache Weihe in seinen Wol-
kenräumen erhielt; er führ-
te ihn ein, um ihm zu ent-
decken die wichtigsten Din-
ge; da ward er eingesetzt zum
Fürsten, zum Vertrauten
des himmlischen Hauses.
Welche Sonne! welche Lust!
als er den Schmuck des
Hauses errungen! Noch
stand er in der Vorhalle des
göttlichen Ballastes, und die
höhern Wesen verschlossen
die Pforte vor ihm, laut ru-
fend: was ist der Sterbliche,
daß man seiner in höhern Re-
gionen gedenkt, und er wagt
es noch, den schutzgewäh-
renden Schmuck dieser Höhe
zu entführen? Aber er schritt
vornwärts, drang durch, er-
hob sich, und ward hoch auf-
genommen, denn der Welt-
hort selbst gebot dem treuen
Boten: steige heran! Er trat
heran und drang hinauf.

Der Allmächtige ließ
fließen aus des Himmels Höhen
der Gesege Worte, wie jenen
Thau der aus allen Fernen einst
die todterstarrten Brustbewoh-
ner erwecken wird Gebenedeiet seiest du
Ewiger! der du die Todten belebest.

Der All. heilig-
ste leuchtete auf, von Baron aus,

מכלכל חיים בְּחֶסֶד מְחִירָה
מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחִיר
אֲסוּרִים. וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לְיַשְׁנֵי
עֶפְרָי. מִי כְמוֹדָה בְּעַל גְּבוּרָתוֹ
וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחִיָּה
וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וּנְאֻמָּן אֶתְּהָה
דְּהַחִיּוֹת מְתִים:

מִן הַהָר לְמַעֲוָנָיו. מִהָר וּקְרָא
לְעָנּוֹ. נִקְדַּשׁ שְׁבַעָה בְּעַנְנָיו.
נִהְגוּ לְפַעֲנָה לוֹ עַנְיָנָיו: שֵׁר
וּנְאֻמָּן בְּהוֹשֵׁת לְבַיִת. שֵׁשׁ וְדָן
שְׁלוֹךְ נוֹרָת בְּיַרְת. עוֹדוֹ צָג
בְּפָרוֹזוֹדוֹר הַבְּיַרְת. עֲלִיוֹנִים
נַעֲלוּ בְּעוֹדוֹ בְּיַרְת: פָּצוּ מָה
אֲנוֹשׁ לְהַזְכֵּר בְּמַעֲלָה. פָּאֵר
מִבְּשָׁחָה לְהוֹרִיד מִמַּעֲלָה.
מִן צָעַד וּגְבַר וְעָלָה וּנְתַעֲלָה.
צָוָה צוֹר לְצִיר עָלָה וּגִישׁ וְעָלָה:
קֹסל אֱלֹהִים הַזֵּיל מִשְׁחָקִים.
כְּמַל אֲמַרֵי חֲקִים.

מִן מְמַרְחָקִים נִקְוִקִים יְקִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמְתִּים:
קְדוֹשׁ רַחוּמֵי מִפְּאֲרָן. רַד
בְּאַלְפֵי שְׁנָאָן. סִין הַשִּׁית שְׁאָנָן.

und ließ sich hernieder mit tausenden himmlischen Wesen; der Berg Sinai war die glückliche Stätte, von wo aus das Gesetz ward gelehrt. In einem Gefolge von Myriaden ließ sich der Allerheiligste herab, einen Stamm zu krönen der sich zahlreich ausbreitet. Er trug wohl die Lehre vor Baron und Schehir, aber der Allmächtige hatte diese Angelehrten nur darum zum Aufruhr gereizt — nun zog er mit Myriaden Heiligen daher, und unter ihnen erschien der Herr in Heiligkeit. — Das Gesetz selbst gab mir die Weihe, diese selige Lehre ward meine Richtschnur. Die heilvolle Losung besiegelte er einst mit dem Worte: ich bin. — Darum begann er auch das Begehrt mit dem Worte: ich bin!

Der Herr wird ewiglich regieren; dein Gott o Zion! zu allen Zeiten. Hal-
lelujah!

Dir Allerheiligster!
der du unter den Lobgesängen
Israels' thronst, dir
Allmächtiger! trage ich meine
Bitte vor.

Ich bin es, der unter
dem Namen Allmächtiger, Aller-
nährer, einst zur Schöpfung
sprach: bis hierher! — auf Ba-
schan erläuterte ich meinen Lieb-
lingen jenes Namens Begriff. Als
sie mich erkannt, da wurden sie un-
terthan. Sei bedacht, daß du außer
mir keinen Gott anerkennst! ent-
weihe nimmer durch eine Lüge
meinen Namen, damit du rein er-
scheinst. Gedenken und Beachten
sind zwei Glaubenszeugen. Verehere
deine Erzeuger! ihre Ehre ist mei-
ne. Du sollst nicht ermorden mei-

וְדַתּוּ בּוֹ שָׁנָן: רָם רָד בְּמַרְכָּבוֹת
בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלֶיךָ. לְהַכְתִּיר
מִשָּׁה סָפוּר בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶיךָ שָׁנָן בְּפֶאֶרְן וּשְׁעִיר. וְאוֹתָם
אֵל הַסְּעִיר: וְאוֹתָהּ מַרְכָּבוֹת
קֹדֶשׁ. אֲדַנִּי בָּם סִינִי בַקֹּדֶשׁ:

סוּן תּוֹרָה חֲנֻכִּי. תּוֹשִׁיָה אֲנֻכִּי.
תַּכְלִית פֶּן אֲנֻכִּי. לָכֵן פָּתַח
בְּאֲנֻכִּי:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאוֹתָהּ קֹדֶשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אֲנֻכִּי בְּשֵׁם אֵל שְׁדֵי. פִּצְתִּי
מֵאֵז לְעוֹלָמֵי דֵי. וּבְכַשְׁן
בְּאַרְתִּיו בְּפִרוֹשׁ לִי דֵי דֵי.
בְּשִׁבְבוֹ עוֹל מַלְכוּתִי עֲבָדִי.
צוֹיִתִּי לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֵל אַחֵר
מִבְּלָעֲדִי. לֹא תִשָּׂא שֵׁם לְשׁוֹא
וְתִנְקָה עָדִי. זְכוֹר וְשָׁמוֹר בִּי
הֵם שְׁנֵי עָדִי. בְּבֵד הוֹרִיקָ בִּי
כְּבוֹדִם כְּבוֹדִי. לֹא תִרְצַח
מִתּוֹאֵר מַעֲשֵׂה יָדֵי. לֹא תִנְאָף

ner Hände Schöpfung! Verleße selbst dem Scheine nach die Keuschheit nicht, denn die Strafe wird zur Wirklichkeit. Du sollst nicht stehlen! dann wird Segen dir. Du sollst nicht meine Wahrheit entkräften. Du sollst nicht lüstern sein, außer nach dem was mir Lust gewährt. — Das sind meine Denkmäler des Glaubens, mein Zeugniß, meine Weisung, meine Lehre für meine Auserwählten, die Bewährung, daß außer mir keiner der Allmächtige, Allernährer. —

Ewig lebender, Furchtbarer, Höchster und Allerheiligster!

אף בספק פן תענש בודאי.
לא תגנוב ותתברך עד בלי די.
לא תענה עדות שקר בעדי.
לא תחמד כי אם מהמדי.
אלה הם סודי. מורי שרידי.
מועדי פקודי. סהדי מעדי.
כי אין בלעדי ואני אל שדי:

חי וקים נורא ומרום
וקדש:

אז בכתב אשורית. ובלשון עברית. ובדבור מצרית.
הנחלת לבת עברית: לאלף הקדמת בית ביצירת
בראשית. כי הוכן מאז למתן קנין ראשית: עולם
הוכן באות שני. כי יש עולם שני. אנכי באות ראשון
כי הוא אחד ואין שני: וע אלף וידא מול כסא עשרים
וששה דורות. עד שנתן החלה לדברות: רון דת
אנכי בכתב נוסריקון נחבאת. אנכי אנא גפשי בתבית
יהבית: בארה לעמו פנים בפנים. עד כל נקדה ונקדה
תשעים ושמנה פנים: יה ראה ויספרה. הכינה וגם
חקרה. לאוהביה ולשומריה וישנה ויתמרה: רשם
למפרע אותותי מאמריה: יהיבה כתיבה נעימים
אמריה: בשנים הראשונים חיתם עלפה. כי הסביתום
מפה אל פה: ישקני מנשיקות ולא כל נשיקות. סחוי
אד ירד אותם מיין הרקח להשקות: קצובות ונעימות
ופתי מהבימות. רשומות וחתומות. פתיחות וסתומות:

לְעַם אֲשֶׁר אָהַב. בְּחֶבֶה יְהִי. וְהִנְחִיל נְחֻמִּים מִזֶּהָב.
 לְעַם לֹו מוֹאֲהָב: יְהִי שׁוֹכֵן עֲרֵבוֹת. רַד לְהִנְחִיל
 רַבּוֹת. בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלֶף מְרַבּוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ
 וְשִׁלַּג חֲצוּבוֹת: מִן רַחוּם הַדָּר בְּשִׁחָקִים. יְסֹד עֵז מִפִּי
 עוֹדְלִים וַיִּזְנְקִים. וּבִזְכוּת אֶפְסֵי אֶרֶץ הַקִּים. זֶהר תּוֹרוֹת
 וְחֻקִּים:

אֵל נָא. לְעוֹלָם תּוֹעֲרֵץ. וּלְעוֹלָם תּוֹקֵדֵשׁ. וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מְרוֹם
 וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מְדָבֵר הַמְּלָכִים. מְלָכוֹתוֹ
 נִצַּח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עֵזוֹ. פְּאֲרוּהוּ צְבָאוֹ.
 קִדְשׁוּהוּ רוּמְמוֹרוֹ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבַח תּוֹקֵף תִּהְלֹוֹת
 תִּפְאֲרָתוֹ:

וּבְכֵן יִי קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ:

יִי קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ. אֲלֵפִים שָׁנָה נִמְתַּקְתִּי בְּחַכּוֹ.
 עַד לֹא מָדַד עוֹלָם רָחֵבוֹ וְאָרְכוֹ. מָרַם מִתַּח רוּם עַד
 כַּה וְעַד כַּה. וְקָדַם הַכִּין בִּם רֶכֶב אֲרִתּוֹ. אֲנִי הֵיטִי
 מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל בְּרַכּוֹ. מִשְׁחַקַת לְפָנָיו לְהִלְלוֹ וּלְבָרְכוֹ.
 מִשְׁחַקַת בְּתֵבֶל אוֹתִי אִיוֹם (נ"א הַיּוֹם) בְּעָרְכוֹ. דְּהוֹדִיעַ
 לְכָל כִּי אִין בְּעָרְכוֹ. (וְאֶהְיָ אִמּוֹן אֶצֶל אֲדוֹן. וְאֶהְיָ
 שְׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם. מִשְׁחַקַת עַד זֶה הַיּוֹם):

קָדַם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז. בְּקָדַם קְדָמוֹנִים קְדָמָתִי מֵאֵז.
 קָדַם עֲמוּדֵי רוּם הֵיטִי עֲמוּד מֵאֵז. קָדַם פְּעַל יְסוּד
 הֵיטִי יְסוּדֵי מֵאֵז. קָדַם אֶבֶן פְּנֵה הֵיטִי אֶבֶן פְּנֵה מֵאֵז.
 קָדַם כָּל נְסִיכִים הֵיטִי נְסוּכָה מֵאֵז. (וּבְהֵיטֵת עוֹלָם
 תִּהְיוּ וּבְהוּ הֵיטִי כְּנֵר מֵאֵז. וּבְהֵיטֵת הַשֶּׁדַּע עַד פְּנֵי תְהוֹם
 הֵיטִי כְּמִנּוֹרָה מֵאֵז. קָדַם כָּל אֱלֹהִים הוּא וְאֲנִי הֵינּוּ מֵאֵז: